

Mor als 96 anys el fundador del monestir de Solius, Edmon Garreta

Va ser el primer abat de Poblet des de la restauració monàstica i prior de Santa Maria de Solius durant 32 anys, entre 1967 i 1999

Edmon Garreta, en una imatge del passat mes de gener.

El monjo cistercenc Edmon Maria Garreta i Olivella, abat emèrit de Poblet i fundador del monestir de Solius, d'on va ser prior entre 1967 i 1999, va morir ahir als 96 anys. Garreta va poder celebrar, el passat mes de gener, els 50 anys de la fundació de Solius, on seguia vivint. La seva missa exequial tindrà lloc demà dimecres, 3 de maig, a les onze del matí, a l'església de Solius.

Nascut al barri d'Hostafranchs, Barcelona, el 15 de gener de 1921, va estudiar als salesians de Sarrià fins al juliol de 1936. Durant la

seva joventut va freqüentar el centre Montserrat-Xavier de la Congregació Mariana d'Hostafranchs i, acabada la guerra civil, l'any 1950, va començar els estudis eclesiàstics al seminari de Barcelona. L'estiu de 1944 va decidir entrar al Monestir de Poblet, quatre anys després que una petita comunitat monàstica italiana l'hagués restaurat. «Ells em van explicar la seva vida, el que feien... i vaig picar l'ham», va explicar el propi Garreta en una entrevista a la Revista de Girona publicada amb motiu del seu 90 aniversari.

Allà va començar el noviciat i l'11 de novembre de 1945, als 24 anys d'edat, va fer els seus vots temporals. L'any següent va fer una estada al monestir suís d'Hauterive per tal de completar els seus estudis teològics, i quan va tornar a Poblet va fer els vots solemnes. Era el 13 de novembre de 1948. Poc després, el 2 d'abril de 1949, va ser ordenat sacerdot.

De 1951 a 1953 va viure a Roma, on va realitzar estudis de dret canònic, i l'1 d'octubre de 1953, poc després d'haver tornat a Poblet, va ser escollit prior del monestir. El 4 de juliol de 1954 va rebre la benedicció abacial, convertint-se, als 33 anys, en el primer abat de Poblet des de la restauració monàstica.

Garreta va ser abat de Poblet fins al 1967, quan va optar per fundar, amb tres monjos més –Albert Fontanet, Enric Benito i Jordi Gibert–, un nou monestir a les comarques gironines: el de Santa Maria de Solius, a Santa Cristina d'Aro. «Volíem portar una vida monàstica lliure de tota interferència: viure en un lloc senzill, al camp, sense tenir l'esclavitud de tenir cura d'un edifici que fos patrimoni de l'Estat», va explicar Garreta a Revista de Girona.

Ell i els seus companys van arribar a Solius el 21 de gener de 1967, i de seguida s'hi van sentir a gust. «És un lloc silenciós i amb un paisatge admirable», va indicar en l'esmentada entrevista.

El bisbe Narcís Jubany els va facilitar l'estada a l'antiga rectoria, que en aquell moment funcionava com a casa de colònies, perquè poguessin establir-s'hi i fundar allà una nova comunitat cistercenca. Els monjos de seguida es van posar mans a l'obra per convertir aquell espai en un autèntic retir espiritual enmig de la natura. La comunitat va restaurar l'església de Santa Agnès i l'any 1968 van aixecar un edifici de nova construcció al qual es

van traslladar a viure els monjos. La rectoria es va convertir en una hostatgeria, que actualment compta amb sis habitacions. També van iniciar un taller d'enquadració que segueix funcionant avui en dia i, gràcies al germà Gilbert Galceran, ja difunt, compten amb una important col·lecció de diorames que atrau visitants de tot el món. Els monjos de seguida es van convertir en una comunitat molt estimada al Baix Empordà, i es van involucrar com els que més per preservar el patrimoni natural de la Vall de Solius.

Garreta va ser prior de Solius durant 32 anys, fins que l'any 1999 va passar el relleu a Enric Benito. Amb la mort de l'abat emèrit, que en els darrers anys va seguir cultivant la seva afició per la lectura, la comunitat es quedarà amb vuit membres, encapçalats per l'actual prior, Josep Peñarroya.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2017/05/02/mor-als-96-anys-fundador/843774.html?utm_source=rss